

Mandula esete

(Megjelent a Homeo Sapiens c. szaklap 2012 júliusi számában)

Mandula egy törpe hörcsög páciensem volt, akit a gazdája, egy fiatal hölgy, azzal a panasszal hozott a rendelőbe, hogy az álla alatt egy csomó keletkezett.

Nagy nehezen megvizsgáltam az egyfolytában izgó-mozgó apró állatkát, amely kényelmesen elfért még a gazdája nőies kis tenyerében is, szinte egészen eltűnt annak összecsucott ujjai alatt. (1. ábra)

1. ábra – mocorgó törpehörcsög, áll alatti duzzanattal

Kezdődő tályognak tűnt, tapintásra kemény volt és fájdalmas, a bőr piros, érzékeny. (2. ábra)

2. ábra – tályog (1)

A gazdi elmondta, hogy Mandula nem olyan élénk, mint általában és alig eszik. Hepar sulphuris D3 oldatot készítettem, megmutattam a hölgynek, hogyan kell egy kis fecskendővel kb. 0,1- 0,2 ml oldatot az állat szájába csepegtetni, és javasoltam, hogy ezt naponta 4-5x adagolja, 2 napig, majd hozza vissza kontrollra. A következő vizsgálat alkalmával a duzzanat jóval nagyobb volt (3. ábra), bár a fájdalom csökkent, azonban még mindig viszonylag kemény volt a tapintata, ezért a további érés elősegítésére folytattuk a Hepar adagolását naponta 3x, még két napig.

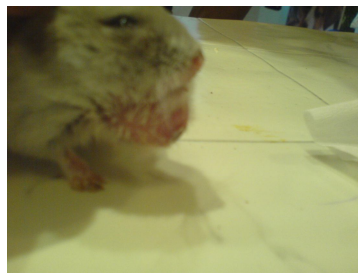
3. ábra – tályog (2)

Ezután, mivel a tulajdonos hölgy a munkája miatt nem ért rá elhozni, egy ideig semmit nem tudtam a hörcsőgről. Kíváncsi voltam, hogy mi van a kis páciensemmel, ezért telefonon érdeklődtem, mire azt az információt kaptam, hogy a duzzanat csökkent, de még nem fakadt ki, viszont az állatka némileg élénkebb, ennek ellenére csak keveset eszik. Mondtam a hölgynek, hogy jó lett volna visszajönni, mert ha az érett tályog stádiumában kapott volna az állat egy másik homeopátiás szert (a *Myristica sebifera*-ra gondoltam), akkor valószínűleg a tályog már megnyílt volna.

Körülbelül egy hét múlva ismét eljöttek a rendelőbe, ekkor valóban a duzzanat kisebb volt, de még mindig kemény. Ez már furcsának találtam, mert egy egyszerű tályog ennyi idő alatt azért spontán módon is rendeződni szokott (a homeopátiás szerek „csak” gyorsítják a folyamatot és enyhítik a fájdalmat, valamint csökkentik a kiújulás esélyét), ezért sajnálattal kellett közölnöm a gazdival, hogy daganat gyanúja is felmerült. A különféle kiegészítő diagnosztikai vizsgálatok a várható költségek miatt a hölgy számára nem voltak elfogadhatóak, de sikerült rábeszélnem, hogy azért próbálkozzunk még a homeopátiás szerekkel, amelyek egyáltalán nem drágák, és azt is felajánlottam, hogy az én munkadíjamat csak siker esetén kérem majd, sőt az is kedvezményes lesz. Így hát folytattuk a kezelést.

Mivel a feltételezett daganat kemény volt, ezért *Conium maculatum*-ot adtam - a hölgy munkájával összefüggésben praktikussági szempontból ivóvízbe adagolva D4-es potenciában.

Újabb egy hét múlva a daganat ismét „tályoggá alakult” az eredeténél is nagyobb volt, de most már a beteg szövetek mind beolvadtak - ezt abból lehetett tudni, hogy a duzzanat felpuhult, a bőrön egy kis nyílás keletkezett (4. ábra) - és a két ujjammal összenyomva a duzzanatot, a kis állat méretéhez képest hatalmas mennyiségű fehér, sűrű, a kerek nyíláson át fogkrémszerűen kiürülő gennyet sikerült kipréselni. (5., 6. ábra).

4. ábra – a tályog megnyílt, de a sűrű állagú genny nem tudott spontán kiürülni

5. ábra – sűrű, fogkrémszerű genny

6. ábra – tályog kiürítés után

Most már eljött az ideje a következő homeopátiás szer adagolásának, a Silicea-nak, amely a tályog üregének további tisztulását, kiürülését segíti elő, különválasztja és ellöki az elhalt szöveteket az egészségesektől. A Silicea-t ebben az esetben D10-es potenciában javasoltam, reggel és este 0,2 ml oldatot. Három nap múlva a seb szépen gyógyult, a hölgy örömmel számolt be arról, hogy a kis kedvence élénk, mint régen és jól eszik. (7. ábra)

7. ábra – gyógyuló seb

Az lett volna szép, ha ez a cikk itt véget érhetett volna, de sajnos a végső „happy end” nem következhetett be. Valamivel később a városban találkoztam a hölgygel és elmesélte, hogy a kis hörcsög, annak ellenére, hogy egy hétig láthatóan teljesen jól volt, egyik éjszaka hirtelen elpusztult. A szakmai eszmefuttatás, hogy mi lehetett ennek az oka, nem képezi e cikk tárgyát.

Ebben az esetben az volt a különleges - a szokásosan bevált homeopátiás tályogkezelési módszerekhez képest (Hepar-Myristica-Silicea), - hogy a Conium jelentős segítséget nyújtott egy makacs, kemény szövetszaporulat beolvasztásban és a „daganat” tályoggá való átalakításában. Mindez a homeopátiás gyógyszerek működésének nagyon szép példáját szolgáltatta egy olyan állatfaj és egy olyan elváltozás esetében, ahol a placebo hatás teljes mértékben kizárható. Továbbá megvilágította a homeopátia előnyeit egy olyan helyzetben, amikor az állat kis mérete és érzékenysége miatt a hagyományos módszerek (injekciós bódítás, a tályog szikével való megnyitása, tisztítás, fertőtlenítő oldatokkal való öblítés stb.) akár az életét is kockáztathatták volna, nem beszélve ezen beavatkozásoknak a homeopátiás gyógyszereknél és a tanácsadásnál jóval magasabb költségeiről.

Dr. Jakab Ferenc
magánállatorvos
homeopátiás állatorvos